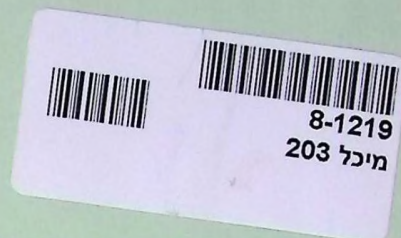

מוזיאון מכבי ע"ש פייר גילדסגיים

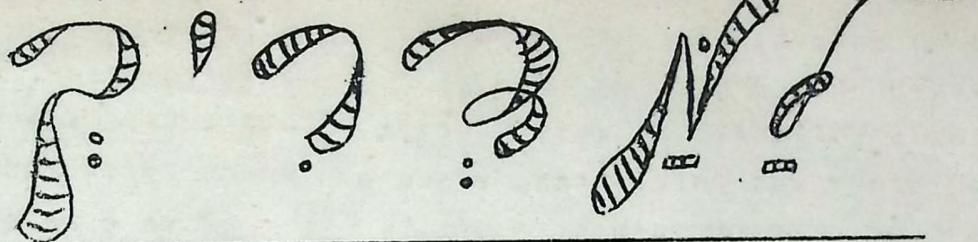
PIERRE GILDESGAME MACCABI SPORTS MUSEUM

למנהל

מס. תיק:	8-1219
מיקום פיזי: ארכיון, מכל: 0294	
שם התיק:	- מכבי צעיר ירושלים - למדריך עלון פנימי א-ג
שם החטיבה:	פרסומי מכבי
מתאריך:	01/01/1938
עד תאריך:	01/01/1938
מס. פריט	1220
במחשב:	

יוצא לאור ע"י הוצעה החנוכית.
בעריכת יעקב נימן חבר המפקדה.

ירושלים, ב' אלול, צח.

ג.

המכבי הצעיר

התוכן

- א. המכבי-הצעיר ודרכי החנוך / בצלאל.
ב. תורה טערה (שיר) / בצלאל.
ג. אמידת מרחקים (פעולה למדריך בקבוצה) / בצלאל.
ד. החוקה (המשך).
ה. הוראות (המשך) ו. משחקים / בצלאל.
ו. --. --. --. --.

בצלאל. הנהגה הצעיר החרוץ החרוץ החרוץ
החברון בשכבה הצעיר החרוץ

חנוך המכבי-הצעיר צריך לשמש לנו
אספקלריה של מהות היהדות והערכים
הלאומיים. זהו בנין טוב לעבודתנו
בחנוך הנער הננון לירושלנו.
המכבי-הצעיר קבע את חנוך האופי
החנוך התרבותי, החברותי והחנוכי
הלאומי-החלוצי ביסודות התנועה.
המכבי הצעיר מהווה כיום ארגון
שעוצב מדמות הגבורה המכביית.
השם המכביי מסמל את דרך עבודתנו
- רוח העם והמולדת, פתוח הגוף
ובנפש מתגלם על ידי המציאה היפה
של הצופיות והאידאולוגיה המכביית
בגיל הרך, ועבודה חנוכית שטונית
ויוגית בכל היקף הבעיות הישועיות
בשכבה המתבגרת והחברתית.
תנועת המכבי-הצעיר תופשת את
מקומה הראוי בחיים החנוכיים של הילד,
המעשיים והתרבותיים בשטח יצירת
האזרח הבריא של המולדת העברית.
העבודה בגיל הרך בעשית בהתאם
לתכנית קבועה ביסודות אלה:
פתוח ועצוב האופי של החנוכי.
יצירת את כל האמצעים להתפתחות
העצמית של החבר הרך הגור בגוף וברוח.
רגש העזרה ההדדית, רגש הכבוד וההערצה
אהבת המולדת והכרתה. הרצון העצמי

תנועת המכבי-הצעיר באה לחדש
וליצור יצירת חיים חדשה בחיי
הילד הרגילים והחילוניים של יום
יום ללא מעשים, תוכן וענין.
התנועה נכנסה מזמן לדרך המלך,
יעודה - יעוד של קיום וגדול
טבעי, כי צריך השעה הוא, ועתיד
חנוך בנינו. התנועה עברה דרך של
לבטים, הגיעה להתפתחות מדרגת
עד שעצבה את דמותה, וכיום היא
עומדת איתן ותופסת מקום נכבד
בין תנועות הנער בארץ. התנועה
חרגה ממסגרות צרות וחותרת לקראת
אופקים רחבים ולשטח של יצירה
ובנין, לזקזק חלק פעיל במפעלים
לאומיים וצבוריים, ומגלה בגרות
לאומית בחנוכה ובהתפתחותה.
אופי עבודתה החנוכית, החברותית
והארגונית משותף על ערכי היהדות,
החברה והאנושיות כאחד. חנוך
שחביבנו יהיו מקדשי שם ישראל
ונרשאי אנוקת הנצח של עמנו.
כל טשטוש הצורה וסלוק ערכי
האומה הוא עוון פלילי ואת נפש
בנינו אנו קובעים ואנו רוחם אנו
עוברים. עלינו להזהר מערבוב
האידאות ושטוש התוכן האמיתי.

לעבודה והיכלת המעשית בה.

הנהלה עצמית ואחריות עצמית בקרב האבור שהוא מעיל, ער וחי כו. באמצעים חנוכיים וסמורשיביים מקנים להם את מהטמעת, הסדר והדיקנות הכלולים במלה נ' ט ד, מעוררים בו את הצורך לעזרה לזולת, למעשים טובים ויחס מוסרי לכל וסובב אותם. באמצעים טובים של חיים משותפים בחיי טדה, מסבות, מחנות וכו' יוצרים בו את ההתגלות לתנאי חיים טובים ולמקומות חיים טובים, הכרת המולדת והיכלת לחיות חיי רובינסונים וחיי חלוצים עובדים - כל אלה הם הנתינים המרובים הצרים והרחבים המובילים לדרך הפשוטה של יצירת האזרח הטוב.

כל זה נעשה לא על ידי הרצאות,

מקודות וכו' כי אם ע"י טעם יטור עם מעשים, פעולות, נסיונות תמידיים, חיי יצירה ופעולה של החניכים והמוצאים לפעל על ההזיות והם בהדרכת המדריכים שתפקידם לעורר, לכוון, לעודד ולהטות אתם בטרונם במעשי ידיהם, וביצירת החברה הטובה והמועילה. כל זה נאמר על הגור, ועל המכבה הצעירה של הנועם. אך לגבי המכבה המתבגרת והבוגרת, הדרך היא טובה והאמצעי אחרים. על זה בטרק מיוחד: דרך עגרונובר ושאנמן והאגרות וההצרות. - וברן וועידות.

ה ר ר ה ט ע ר ה

במלוא.

למכבי-הצעיר ברכה.

הורה, סערי בסערה	מנעי הסון	הטריהי על
גרי כל רוח מרה	והרבי גאון	למרוט הגל
סערי בעז	עורי הורה	הורה עורי
מגרי כל "מרוז"	טירי אורה	באון יירי
והכיבי טעוז.	אור וטיה	רן וזמר
	גיל וביר	לעט עמר.
בערי	גיל גלי	
כל טגע	רן עלי	
כל רגע	מסלול סלי	
האויבי	מכאול גלי	
יגע	מחול חלי	
לכל יגע		
מחי		
כל דמע		
מעט יזע		

ה ר ר ה ט ע ר ה
(המטך)

במקום מעורר חטד יט לצעד בצעדי צוטה. ו. צעדי צוטה. הליכה וריצה חליטות. על הכוטה לעבר בצעדי צוטה קט' אחד במטך ומונה דקות. ז. הוראות מוטיות להוצי הקבוצות: לא תמיד אמר להשתמש בכדוריקית לתת טקודות, הוראות וזרזים הואיל והטריקה עלולה לגלות את עקבות הקבוצה לתוקף לכך זקוקה כל קבוצה לאותות מסככים, אותות, חקרי יהיה שטחמט בהם ברגעי חשיבות בהתקפה, בנעת סכנה, בתנאי זהירות וכד'. ח. הוראות: היה נכון: סיסטת הצוטים היא, כונתה טעל כל צוטה להיות תמיד נכון לעשות את חובתו, לעזר לרעהו, בשתמש בסיסמה להזכיר לחבר את חובתו ככדוריקית. החץ: הוא הסכל המראה לצוטה את הדרך בעצותו את חובתו ובעזרו לאוורית. הקשר: בא להזכיר לצוטה לעשות לכל המחנות טענה טוב אחד בכל יום ויום, טירונות של הסיסמה היא שהצוטה צריך להכיר את עצמו בטחובה ובטענה לטעול בכל מקרה

או אסון טיקרה, אין הוא נמתע מעולט, הוא יודע לנכון מה לעשות כטיקרה דבר בלתי צטוי מראש.

מעשה טוב: כלל חשוב הוא בחיי הצוטים לעשות לפל המאות טובה אחת למישהו בכל יום, כשאתם קמים בבקר זכרו שעליכם לעשות לכל הפחות מעשה טוב למישהו במשך היום ומעשה טוב נחשב כאשר אין מקבלים שכר בעדו, על הצופה לא רק להיות נכון לעזרה אלא גם לדעת מה לעשות ברגע המקרה, לא להיות אבוד עצות. להופיע בשקט, בבטחון עצמי, לעשות את הדבר הנכון וגם לבטוח זאת למעשה ולענות קרובות ללמד לעשות את המעשים עצמם.

למשל: איך לכסות את הפה והאף בממחטה רטובה בכדי שתוכלו לנשט באויר מלא עשן.

איך לקרע סדין ולעשות ממנו חבל בכדי להנצל בזמן תכערה.
איך להרים אדם חסר הכרה.
איך להחזיק בערף להציל ולהשיב לנחיה אנשים טובעים.
(עוד יבא)

א מ י ד ת מ ר ח ק י מ

(פעולה למדריך בקבוצה)

על כל מדריך ועל כל חניך בשורה לדעת להעריך פחות או יותר בדיוק את המרחק מנקודת מציאותו למקום אחר - נקודה קרובה יותר או רחוקה יותר.

והכרת מרחקיה ויחידות - יסודות חשובים בשדה פעולתו של המדריך.

כי בעזרתם יוכל להכיר את מקום התמצאותו ובכל מקרה חשוב ובחור, אם לשיור, למשאק או לעניינים יותר חשובים ואיוביים.

אך שוט יכולת של אמידה אינה נרכשת אלא ע"י נסיון מקיף, פעולות ממושכות ושטחיות ותרגיליות מיועדים למטרה זו. לונכלית זו נחוצה השתלמות מתמדת שבכחה להביא את המדריך לתביעות עין מובהקות בכל אומדנה של הערכות מרחק והערכות שטח ישנן ידיעות יסודיות שע"י אמן רב בהם מגיע המדריך לידי יכולת אמידה.

ראשית לפל הכר את עצמך, דע את מידות החלקים השונים בגופך. מידות אלה שהמדריך יודען משמשות לו קנה מדה למדידה - כלי מדידה.

האמונים הרבים בידיעות הללו מביאים את המדריך בעזרתן לידי הערכות מרחקים פחות או יותר מדויקים.

ת ר ג י ל . הפעולה תעשה בקבוצה. לוקחים למטרה תל, גבעה או טמן אחר

כולש בשדה. מעמידים את הקבוצה בשורת חזית, כל אחד אומד את המרחק ורושט ביומנו. אחר כך מנהלקת הקבוצה לשתי מחלקות: מחלקה בהנהלת ראש הקבוצה, והשניה בהנהלת טגנו. כל קבוצה מודדת על פי צעדים את המרחק ממקום העמידה אל המטרה ובוכחית מי קרוב יותר אל האמת.

י ד י ע ו ת

א. הגוף בתור קנה מדה. דרוש לדעת את מדת גופך, דבר הדרוש לך תכונות

לצרף מדידות קטנות.

3. הלאה שכן האולם
לדעת

1. רחב וארוך האולם. 2. הלאה שכן האולם לאחור

5. המדה שממרסק היד עד קצות האצבעות. 6. פטיקת הכרך לאדמה. 7. גדל הטפח. 8. ארך היד. 9. מדה הזרועות במטרותן לעצבים.
10. ארך כף הרגל. 11. קומת הגוף כלי נעלים. 12. קומת הגוף עם נעלים. 13. המרחק מהרצפה עד לעינים. 14. איזה גובה משיגה היד א' המורמה. 15. המרחק מהעין עד קצה האגודל כשהיד מתוחה.
16. אורך הצל בשעות הצהריים. (שעה 12) 17. משקל הגוף. 18. ארך הטפיעה השגורה. 19. הטפיעה בצעד, הריצה, בקפיצה וכו'.

-2-

ב. הדיוק בחשוב תלוי באמונו של כל אחד. ג. הקלה רבה בחשוב מביאה להתרגלות לפסוע תמיד פטיעות בנות 75 ס"מ. ד. אפשר לחשב עמ"י מספר הפטיעות.

ל מ ד ה י פ ז :

1. לפסוע פטיעות בנות 75 ס"מ היינו 133 פטיעות ל-100 מטרים. באופן כזה עולה ק"מ אחד ל-1330 צעדים, 3 ק"מ ל-4000 צעדים. לזכור כמה פטיעות פוסע אתה ברגע אחד.

ת ר ג י ל י מ :

מדה הצעד ומדה הזמן :

צעדים	=	ארץ הצעד ב 100 מטרים
רגעים	=	ב 100 "
צעדים = רגעים	=	ב 50 "
" = "	=	ב 25 "
" = "	=	ב 10 "
" = מטרים	=	ב 100 צעדים
" = "	=	ב 500 "
" = "	=	ב 1000 "
" = צעדים	=	ב 1000 מטרים

א מ ר נ י מ :

1. ערך לך גם אתה כמה תרגילים כאלה או כיוצא בזה.
2. התחל בהערכת מרחקים לא גדולים.
3. הרבה בתרגילים.
4. העזר ע"י חבריך.
5. רשם את הערכותיך.
6. רשם את מדותיך.
7. השווה את הערכותיך למדותיך.
8. בהל יומן מסודר.

חוק המכבי הצעיר

(המשך)

ד. המכבי הצעיר חובב את חוקי והצוותה ומגן עליהם.

הוא לומד לדעת את שבע הארץ ומרבה להתבונן בכל שיווליו, הוא ידיד כל מי
והוא לעזרתו בעת צרה ומצילט מידי מעניהם. אינו הורג כל בעט חיה שהיה
בלי טבח מספקת, הוא גם ידיד האומה, מגדל צמחים בביתו ובזהר מלה זיק
להט בכל מקום. ומזהיר את האחרים עלכן. בראותו בהמה מחבלת בטיעות
עליו לגרשה או להודיע זאת לבעליה.

ז. המכבי הצעיר איש המשמעת הסדר והדיקנות.

הוא זוכר כי העם והארץ קודמים לכל. רק באחדות ובמשמעת יקום העם
ותבנה הארץ. על עקר זה הוא משתדל לשמר בכל אתר ואתר בכל עדן ועדן.
הסדר שורר בספריו, מחברותיו, באודיו, בביתו, בביה"ס, בעבודתו, במחנה,
במגילות, בתהלוכות, בראובנות.

מדייק בברואו לביה"ס, למקום עבודתו, לפעולות השונות, או לכל מקום
שהוזמן שמה, ממלא את אשר הוטל עליו, או את אשר הטיל על עצמו
בדיוק במרץ ומשמש דוגמא לאחרים שילמדו ממעשיו.

הוא זוכר תמיד את הפסוק "כבוד את אביך ואמך" ואת המצוות "יהא טורא
רבך עליך כמורא שמיים". וממלא מצות הוריו ומוריו, מפקדיו ומוסדותיו
הלאומיים גם כאשר נדמה לו שאינה צודקת.

ח. המכבי הצעיר תמיד עליז, אמיץ, ואינו נוטל ברוחו.

הוא זוכר את הפתגם "איזהו עשיר השמח בחלקו" ומתהלך תמיד בכת שחוק
על שטתיו וכשמצוים עליו דבר מה, הוא ממלא את הפקודות מתוך זריזות,
ועליזות ולא מתוך רשלנות ועצבות. אינו מתבונן גם בהמצאו במצבים
מרגיז, כי אחר למשל את הרכבת, או כי חברו טגע בו לרעה, הוא משתדל
לשלוט ברוחו ובתנועותיו. הוא זוכר את הפתגם "איזהו גבור הכובש את יצרו"
מכבי צעיר הרואה את חברו בשעת צרה ויאוש, מחובתו לבוא ולעודד אותו
בכדי להקל את משא היגון.

ט. המכבי הצעיר חסכן ואינו קטצן.

הוא חוסך בכל עת מקצת כסף שהוא מקבל מהוריו או משתכר, ובעת מצוה,
אינו זקוק לעזרת אחרים וכן כי יצטרך לעזוב לחברו או כי מטעל צבורי
ידרש את השתתפותו, כגון: אסף כספים לטובת עניים, חולי רוח,
קרן הקיימת לישראל, מפעלים תנועתיים, וכו'.

י. המכבי הצעיר שואף לחדש וליצור, אוהב עבודה ומוקיר את טרי עמלו ועמל אחרים.

הוא מכיר, כי מקור האשר של האדם היא העבודה וזו יקרה לו מכל.
הוא זוכר את הפתגם "יגיע כפיך כי תאכל" - אשריך וטוב לך,
והוא מוקיר ומעריך את עבודת החלוצים בכפר ובעיר ושואף כמותם
לבנין הארץ.

מ ש ו ת ק י ט.

הערכת הזמן: רה"ק שולח חברים בודדים לכוונים שונים בידי כל אחד פתקה
ואומרים להם אחר כמה זמן עליהם לשוב, נבית 7 דקות האחד, 10 דקות השני
וכו' מטמנים בדיוק את הרגע שבו יוצא כל חבר ואת הרגע שהוא שבו.
אין לשאת שצוין.

יוצא לאור: ה'תש"ח, הוצאה: החלוצית.

בעריכת: יעקב כהנא, המפקדה.

ירושלים, כ"ה מנחם צ"ח.

ב.

י.

נ.

פ.

ק.

ר.

התכנית

ד. הימנון המכבי

ה. צופיות

ו. משחקים

א. העבודה החנוכית

בשכבה הצעירה

ב. הוראות שמושיות

ג. חוקת המכבי הצעיר

מ.ן ה.מ.ר.ג.

כצאל בצראוי.

לתכנית העבודה החנוכית בשכבה הצעירה.

ב. השכבה מתבגרת מתחילה מגיל 14-15

ומסתיימת בגיל 17-18.

ג. השכבה הבוגרת מתחילה מגיל

17-18 ואינה מסתיימת. אין התנועה יזומה

גיל של זקנה.

הערה: הגבול בין הגילים אינו טמטי

ללא שנוי.

והנה בשכבה הצעירה הגילים שביין

8-15 יוצרים דרגות שונות; משום כך

שכבה צעירה זו שהיא דינמית ביותר,

הכרחי שהיא תתחלק למדרגות אף היא:

א. מדרגת גיל רך 8-10: ג. ו. ר. י. ט

ב. ולמדרגת גיל צעיר 11-14:

כ. ט. י. ר. י. ט. ובהתאם לחלוקה זו

תהא קבועה תכנית העבודה.

ביטוד העבודה החנוכית בשכבה

זו למדרגותיה אני מניח את השטה

הצופית הבדן-פאולית מתאמת לרוח

המסורת היהודית ולערכין הלאומיים

של עמנו.

אנו מניחים את הדגש בעצוב האפי

ובגלוי הכשרונות הגלומים של הילד.

לשטח בו תכונות טובות ואצילות,

הירואיות, חברות, שהן מהוות גם יחד

את חנוכו של החבר גם ביתר השכבות.

אלא שטת החנוך בשכבה הצעירה אחרת

הנה, גם דרך הגשמה והוצאתה לפעל,

גם האמצעים ופדר הפעולות.

העבודה החנוכית במסגרת ה-

נועה של המכבי הצעיר בשכבה הצעירה,

צריכה להיות מתאמת לתנאים אלו:

א. גיל החבר. ב. דרגת התפתחותו.

בהתאם ליסודות חשובים אלו

יש לקבוע מהו הגיל של השכבה הצעירה

מאיזה גיל מתחיל והיכן טיורו

שממנו עובר בילד לשכבה אחרת. לפי

דעתי, יש לחלק בכלל את החברים

למדרגות אלו: א. השכבה הצעירה.

(גם היא צריכה להתחלק למחלקות)

ב. השכבה המתבגרת. ג. השכבה

הבוגרת.

השכבה הצעירה היא השכבה

היחידה בין שלש השכבות, הגמישה

כיותר, ויחד עם זה גם המרכבת ביותר

והמסבכת ביותר, בהתחשב עם הגיל,

ההתפתחות וידיעותיו של הילד. כי,

אם בשתי השכבות האחרות, המתבגרת

והבוגרת כל אחת היא פחות או יותר

מסויימת, מרוכזת וקבועה הרי השכבה

הצעירה היא מגוונת מאד, בה נכללים

גילים שונים שכלם יחד מהווים שכבה

צעירה למרות שיש מרחק בין גיל

לגיל. אבאר את דברי: א. השכבה

הצעירה מתחילה י מגיל 8-10

ומסתיימת בגיל 14-15.

בגדוד הגוריס אנו מניחים
ביסוד העבודה את הספור והמסחק,
וצופיות מעשית. חלק מהנוך הגור
החשוב מאד ומועיל לסמירת הרוח
הנכונה הוא גרוי הדמיון ע"י ספורים.
הספורים מהדירים את האידיאלים של
הצופיות בחיותיו של הנער ושוטרים
על רוח זו בגדוד.

למכבי הצעיר בגיל רך יש לפנות
אל הרגס ואל הדמיון שבו. ולא לדברים
סמליים עיון כי אינו מכשר עדין
לכך. הפעולה בגדוד הגוריס צריכה
להיות מכוננת לשפוח האהבה לקנייני
האומה ואישיה. ולא ע"י הרצאות,
אלא ע"י ספורים לאגדות, מחזות,
סירה וטאר אמצעים כאלה. המסחק אף
הוא כספור, משמש קו יסודי במוך
הגור, המסחק יש בכחו לרענן את הילד
למשחקים יס: א. ערך טפורטיבי-פתוח
הגוף של הגור. ב. ערך חנוכי, אם
יודעים לכוון אותו כראוי.

לשחק פרוטו לאמן את כחות
הגוף והנפש, להקנות הרגלים מהגור
יאכל את פירותיו בימי בגרותו. המסחק
מקנה לו בקיאות בשבע ובחיים, בכשרון
החיים של הגור מתגבר. מתוך מסחק
לשם תענוג וטענוע אצל הילד אנו
ממלאים תפקיד חשוב בחנוכו: פתוח
המחשבה והרגס, הדמיון, כח הסריירים
הזכרון, התכונה אף כי הם עצמם כלומר
הילדים- אינם נותנים דו"ח לעצמם
עד כמה הם ממלאים במסחק תפקידים
חשובים הסמדיים מהם. ובמסחק מתכוון
אני למשחק בכל גלוייו: מסחקי טפורט,
מסחקי חברה, וכו'. והאמנות הדרמטית
ההכנה הכסוי בצורותיה השונות, תופסת
גם היא מקום חשוב בחנוכו של הילד.
במסחקי הילדים מסתקפת אישיותו של
הילד. זהו ספר למוד ולמוד מתוכו
את אפיו ואת תכונותיו הנפשיות: חסן
גופו, עמדה, יחס ורצון, מסחק הילד
זהו כייס למחשבה והגיון. אמן רב,
לרכוש לו ידיעות מעשיות. במסחק
מתגלה כח היצירה של הילד. לשחק
פרוטו עצוב האפי של הילד ופתוח גופו,

הקניית הרגלים קבועים, חוק ומסטר
רסון ההתערצויות מצד אחד, וכח
טפורט והחלטה ללא טקפוקים מצד שני.
הצופיות המעשית הכוללת
כתכניתה גם את הספור וגם את המסחק
מאז כח חיוני גדול למטרה זו -
חנוך הגור. לפתח את חושי, לחנכו
לאמץ לב, להקנות סגולות ומדות
טובות ולחנך אותו חנוך מעשי לדיקנות
סדר ומשמעת.

בגיל יותר גדול - הכפירים

יש כבר להקנות לחבר את תפקידו
הלאומי, שפוח הרגס החברותי, הרצון
לאי שיתוף, האחזיות והעזרה ההדדית
ע"י הקניית מושגים ראשוניים כחיי
חברה, בידיעת העם והארץ, כתולדות
תרבותו וחברותו, חנוך לשכע, לחרות,
שפוח עצמאיות ולעורר את רגס החברה
לתת ידו לעבודה, לעזרה בכל אשר
ידרש לקרנות הלאומיות למוטרות
הלאומיים והצבוריים, למטרה זו
האמצעים רבים וטובים.

הכפירים - הגדוד הכוכר

כשכבה בצעירה מהוה יחידה אחת
ואחידה בהרכב הסניף ומטגרת העבודת
החבוכית בו. היא מדרגה יותר גבוהה
ומסלימה את דרגת התפתחותו של הגור
שגמר את חק חנוכו בגדוד הגוריס.
גם בגדוד זה לא צריך להעלים

מסגרת החנוך המהוה את הצופיות
המעשית, הספור העובר לדרגה יותר
גבוהה- ההקראה, כנתוח מקיף והטכרת
סיחה מסקנות, טכום. הטוזות דוגמטיות.
והמסחק אף הוא לוקח עדין את לבו
של הכפיר ואף הוא מרבה כיסוד העכפיה
בגדוד זה.

התכנית בגדוד זה היא יותר
מגוונת, יותר יסודית ומקיפה, בגדוד
זה בא הגבוט, כי מכאן עובר הכפיר ל
לשכבה המתבגרת שבה מתחיל בטולו של
הילד. ומשום כך יש להאדיר כאן רעיונות
נות אידיאות, מושגים שהם ככוח הנכנס
ותפישתם של הכפירים.

ובקורת הכוכר בגדוד זה הוא

החנוך הלאומי המעשי.

א. סדר וקביעות.

כל פעולה מתחילה בקריאה:

היה נכון!

המענה : תמיד נכון!

כל פעולה מסתימת בקריאה: חזק !

המענה : חזק ואמץ!

כל גדוד מסתדר ע"י ראשי הגדוד על

פי סמון ויטור של ראש הקבוצה

מוטרים איש איש את קבוצתו במצב

של דם לראשי הגדודים ודו"ח קצר

מבקורי החברים וחטורם.

ראש הגדוד קורא את הקריאה היה

נכון! והפעולה מתחילה ע"י ראשי

הקבוצות ומסתימת טוב ע"י ראש הגדוד.

ביד כל ראש גדוד רשימת גדודו

בקבוצותיו, וראשי הקבוצות, שמותיהם

וטמליהם. וביד כל ראש קבוצה רשימת

קבוצתו וחבריה, שמה וטמלה.

כל ראש קבוצה מוטר בכתב דו"ח

ממהלך הפעולה בקבוצה, הבקורים

והחטורים לראש הגדוד וראש הגדוד

מוטרם למפקדה.

כל דו"ח על הפעולה נמסר בטגיטה

הסניה בסדר ובקביעות, בכתב נקי

וברור, בנייר היומן ובטעטפה וכתבת

על המעטפה. זכרון הצלחת העבודה

במסגרת המעטפת סדר דיקציון.

ב. הקבוצה.

הקבוצה מונה 10 חברים עם ראש

הקבוצה וסגנו.

לכל חבר הקבוצה מספר.

ראש הקבוצה הוא מספר 1

סגנו הוא מספר 2

ריתר חברי הקבוצה לפי סדר כניסתם

לקבוצה או לפי המצאם בטורה, (על פי

הגובה, או על פי הסדר הקבוע ע"י

ראש הקבוצה)

הקבוצה נקראת בשם צפור או חיה

והחברים צריכים להכיר את אחד הדברים

המיוחדים המסמנים את קבוצתו ללדעת

לחקות את קול הצפור או החיה.

ע"י הקריאה הללו תתעורר

התענינות בקרב החבר להכיר את הצפור

או החיה שלו, - ללמוד את דרכיה,

אפיה ויקרא טפורים ותאורים אודותיה.

הקבוצה תקח לה סמל את תכונותיה

ומדותיה הטובות של הצפור או החיה

ותקבע על פיהן את טיטמת הקבוצה.

למסל קבוצת האריה:

וטיטמה היא:

אנחנו חזקים אבל עוזרים לחלשים.

הזמיר:

אני עליז תמיד ומשמח אלהים

אדם.

הדחל:

מעטים צרכי אך החפץ הוא טוד חיי.

וכהנה כל הקבוצות. כל צופה לומד

לחננות את שמו בסדר זה: ציור החיה

או הצפור של הקבוצה. טלמעה מצד

ימין לציור האות הראשונה והאחרונה

של שם עירו מצד שמאל לציור טלמטה

שם מטפירו בקבוצה.

לכל קבוצה צבע בהתאם לחיה או לצפור

אשר לה לסמל.

ג. הוראות שמוניות:

א. על כל ראש קבוצה להחזיק טס-

רוקית כפתיל.

ב. הפקודות והטמנים צריכים להיות

שגורים.

ג. על כל ראש קבוצה לדעת איך

להשתמש בפקודות ובטמנים באופן הנכון.

ד. כשנמסרת פקודה לצופה הנמצא

ברחוק מקום עליו להחזיק את כף ידו

בגובה ראשו כל הזמן אם הוא שמע את

כל הנאמר, ולעמוד במנוחה מבלי לתת

כל אות אם לא שמע.

ד. תכנית להליכה בקבוצה.

ראשית כל לא ללכת צפופים. (1)

למען יוכלו להתכוון יותר בטוביה.

(2) אם יתקפו אותם, או יפסיקו להם

את הדרך לא יתפטו כלם, אחדים יוכלו

להמלט ולקבל עזרה.

ה. דוגמה להליכה בקבוצה בטדה.

הליכה בצורת עופסין:

חֻקַּת הַמַּכְבִּי-הַצַּעִיר

(עובדה מחדש כועידה האחרונה)

א. המכבי הצעיר איש אמת ודבורו אמונה.

הוא דובר אמת ונזהר מלהוציא מפיו דבר שקר. לבו וטיו סוים, וכאשר הבטיח לעשות דבר יעשהו, אם רק לא יתקל במעצורים חיצוניים אשר אינן בכחו להתגבר עליהם. מכבי שנכשל בדבר שקר או שלא קיים מוצא פיו צפוי לענש חמור.

ב. המכבי הצעיר נאמן לעמו, ארצו וטפתו.

הוא מוכן תמיד לצאת לעזרת העם והארץ. מגן על כבודו, מטייע כפי יכולתו (בהתאם לגיל) בעבודת התחיה, שומר על שפתו, מדבר רק בה בכל מקום. מטייע להפצתה בקרב העם וטואף להסתלם בה, בטפרותה, ובקורות הלאום. זכור - בסלסה דברים בכנית הארץ: בלסון העברית, בעבודה העברית ובתוצרת העברית. יהי כבוד עמך וארצך חביב עליך משלך.

ג. המכבי הצעיר חבר מועיל בחברה ועוזר לזולת.

העזרה לזולת היא חובה קודמת לכל, ועליו למלאותה גם כי תדרש ממנו לותר על תענוגו, מנוחתו וטלומו. עליו להיות תמיד נכון לעזר בכל עבודה שיש בה תועלת הצבור ולעשות לפחות מעטה טוב אחד מדי יום ביומו. מגן תמיד על החלט והנדבה, חדל האונים והעשוק בטני התקיף והעוֹסֵק, מצייע את עזרתו וסירותו לפני מחוסר האמצעים ומטפל בו במסירות ובנאמנות. המכבי הצעיר אח לכל מכבי ורע לכל אדם.

המכבים מתרועעים אף כשאִינם מכירים זה את זה, ועוזרים איש לרעהו מרגע הפגשם. המכבי הזר הוא כן-בית בסביבת חבריו. כשהוא בא למקום זר למלא איזה תפקיד או לסט שיול בותנים לו שבמי המקום את האורחות הדרושות נלויים אליו בדרכו ומנעימים לו את ימי שהותו אצלם. מובן כי המכבי אח ורע לכל אדם, מתיחס בכבוד ובנמוס אל הכל, מוסיט עזרה לכל הזקוק לה ונכון תמיד להציל נפשות. אינו מתגאה על אחרים, אינו מזלזל בכבוד איש, אינו סט הבדל ופזות בין עני לעשיר, ואין עיניו צרה בזולתו.

ה. המכבי הצעיר אדיב ומנומס.

המכבי הצעיר אדיב ודבורו בנחת, מתיחס בטבלנות לדעות זולתו, אינו נכנס לתוך דברי חברו, אינו מקמץ במלים של דרך ארץ ("טליחה", "בבקשה", "תודה") מקיים את מצות הכנסת האורחים ועוזר לאחיו העולה בכל מקום ובכל זמן.

(המסך יבא)

ה מ נ ו נ מ כ ב י

א.

מכבים! הן טה כלנו.

זה הגדול שגיא מכבר,

טה נלחמנו, טה נצחנו,

ועוד כחננו טה יגבר.

ב.

זקפו קומה! דגל הרימו!

יהי המכבי הנאמן.

חרבות עמכם מאר הקימו

יהי הדגל תכלת לבן.

ג.

עמוד האט ילך לפנינו

בדוך חסך יאיר יזוהר,

עמוד עגן מאחורינו

טבו דרך מכבים.

מ ו ט ב ס ל א ת ת ח י ל מ ס ת ת ח י ל א ל א ח ג ט ו

אל תהי מגיד תמיד את אשר הנך יודע, אבל דע תמיד את אשר אתה מגיד.

ר צ ו ו ח ז ק ו ט א מ ו פ ו ע ל נ ט ל א ו נ

צ ר ת ת נ ע ש י ת

קטרים: סיחה על תעסית חכלים, ארצות גדול הפטתן: דטסק, מצרים, המין המסורסם ביותר בטט "מנילה", הגדל באיי הפיליפינים אשר ממנו עושים את החכלים החזקים והעכים בטכיל אניות. כל צופה צריך לדעת לעשות קטרים. עסית קטרים נראית לדבר פשוט, אבל, יסנם אופנים נכונים ובלתי נכונים לעסיתם. וצופה צריך לדעת את האופן הנכון לעתים קרובות תלויים חיי נפש האדם בעסית קטר. האופן הנכון לעשות קטר הוא זה שתוכל להיות בטוח סיכול לעמד בפני כא מוסך ביותר ואפטר יהיה להתירו על בקלה כאשר תרצה.

1. קטם קפל אנו קוראים את כפיטת החבל בטרות עגיכה
2. בטט לולאה - עגול עטוי עיי שכול החבל.
3. קטר בודד.

קטר בודד - קטר בודד

קטר סטוח. מטמט לקטירת חכלים יכסים ט ע ר ב י ס ו ה. זהו הקטר היחיד מטמטמים בו באכיסת פצעים. קטר סטוחי עד מאד. טלב קצה חבל סבידך הימנית על זה שבטמאלית. טלב, עתה, קצה סטמלי על ימני: או, יכל אתה להתחיל בטלוב סטאל על ימין.

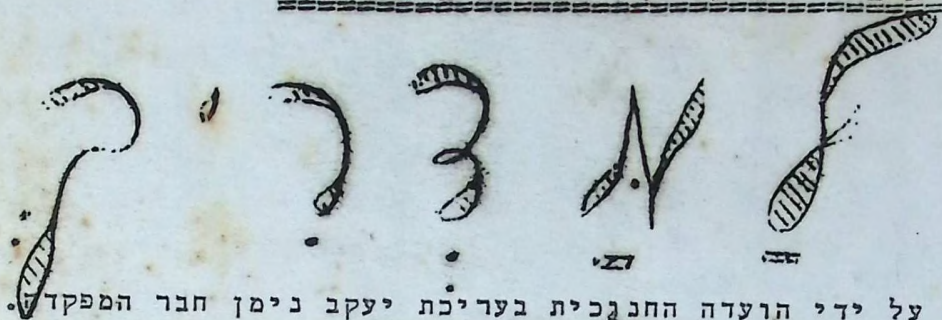
סים לב כי על הקצרות בכל צד להטצא מעל או טתחת לקפפל החבל. באט קצה אחד מעל לחבל וטטנהו טתחת לחבל נקבל קטר טבתא. במקרה זה אט תמסוך את הקצרות הקטר יותר או טיטתכך ויקטח להתירו. יטכן סלט דוגמאות גרועות לקטר סטוח (הן: א) קטר טבתא ב) קטר טבתא גרוע ג) קטר טטח גרוע. כמו כן יט טתי דוגמאות טובות לקטר סטוח והן: קטול בודד וקטול כטול ועל כך בטעם הבאה.

מ ט ח ק י ט

המטלט: דוגות דוגות יוצרים מעגל בעמידה. מחוץ למעגל רודף ונרדף. מטנהרדף נעמד בראש דוג הטליסי בורה, והרודף - אחרי.

...

תפסוני: החברים מחולקים לטתי קבוצות. המרחק ביניהם 20 צעד. קבוצה א טולחת ציר לקבוצה ב. חברי קבוצה זו מוטיטים ידים. הציר צריך להכות 3 פעמים בכף יד אחד החברים וקורא: תט-ט-ט-ט-ט עם המכה הטליסית הוא בורה אל קבוצתו כטאחרי רודף המוכה בטעם הטליסית. טליחת הצירים לקבוצות נעטית לטרוגין. במקרה טציר נתטט עיי חבר טקבוצה מתנגדת הריהו טבוי. יתכן להצילו עיי טבת טובחר.

יֹוצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי הַוַּעֲדָה הַחֲנוּכִית בְּעֶרְיֶכֶת יַעֲקֹב נִימֵן חֹבֵר הַמִּפְקָד.

י י ב י ג י ד

התכז.

ה. דוגמאות לפעולות בשכבה הצעירה.

ג. סמון במחש. ו. שיר הצופים.

באלעזל בארגארט. זאל און זיך פארן

(תמצית שיחה) מרצ'ט מור לינץ יד' 1930

וְהַיְיחָדִים.

אין בראוני בערב זה להרצות
הרצאה מקיפה על נושא חשוב זה:
וההדרכה. כי לא בפגישה אחת אפשר
לפתר את הבעיה החשובה הזאת,
יש צורך לסדר קורס קבוע למדריכים
במשך תקופה מוויימת, להקיף את כל
בעיות החנוך וההדרכה, המדריך
והחניך, ששה וארבעים, יחס המדריך
אל החניך, הגישה, מטרת כל פעולה,
עוד ועוד. יוצא מזה שלב בערב
זה תפתרנה כל השאלות הללו, ולא
בפגישה אחת. עתה דיינו בשיחה קלה
רק להעלות את השאלה, להציגה
לפניכם. אני רק אסתח אשנב ועיר
בהבעת דעה, הערות והערות, ואשתדל
עד כמה שאפשר במשך הזמן המסוים
שנתן הערב הזה בידי, למצות את
הנושא החשוב הזה: ל מ ד ר י ך .
לכנע רק בנקודות עקריות, יסודיות,
וחידך זיל גמור. את השעון עוד
ברור, סדור ואמור בפגישה מדריכים
מאומצת מגלה הנושאים בעול
ובחברות וההדרכה.

בשאלת ההדרכה יש לבגוע בנקודות
הראשונות הללו שהן בנין אב לכל
מעבודה החברתית.

[illegible]

ב. המטרה. המיין בקורות משה

חשובות שתוכן יש להגיע למסקנות
רצויות שבכחן לבאר לעצמנו את כל
המורב למטיקה של ההדרכה.

תשנ"ח, 27 במרץ 1998.

דכור מדר'ך, כי הונמנוהו ת הבלה

מתוך ערכיך זכרונותי, זכרונותי

ולאומיים המקיפים את גוש הי ל"ד,

זהו חזקו ר' י. ז. ז. חזקו חזקו

הכחות המצוריות במלחמה חזנית.

זהו המעין הרבמסורן להתעוררות כחונגלי.

הנפילים הגלומים בו, הצפונים

בחיביון בפאר פנימה. ומעין זו זרדא

שיטתה בכח לאמיתות ברורים העותידים

להביא ברכה לשרט-לחניך ולכלל-העם.

דָּרֶךְ שֶׁל עֲבוּדָה וְנוֹכִיחַת הָרִיבָה לְפָנֶיךָ

הד באמן ליעודי חברה קטנה חרם

תפקידו של המדריך, קשה ובמרחבי נחמד

בידו להישיב, להחליט את קבל הכסרה

מספיקה ומרטיף להשתלם בכוחות עצמו,

ובידו לקלקל, להרע את חטת יכלות

הנהו, דל הכשרה והמסעי חנוך הדרו ויל

לזכרון

ה. אמצעים ודרכים.

את פרי הטוב יראה המדריך את
הוא עקבי בשטחו, מעשי בפעולותיו,
יודע את אשר לפניו. את יצור קרקע
זיתן מתוך התאמנות מתמדת לעבודתו,
ובקרקע זה דרוש שילוהו התכן המלא
והעסיטי, הדרוש הקולע למטרה,
ושמטקותיו תהיינה פרי עבודה לשמה
המכונה טרמפ. ¹³⁶ אין כולל זה,
כשנושא פעולתו של המדריך תלוש
המציאות החיים, או כשהוא עוד בטר,
כלתי מוכן. ואין גרוע מזה כשהמדריך
מאבד את עשורנותו לקראת פעולה,
אם היא בתנת בלי הכנה, ידע כי יאבד
זכו בעיני חביו. ¹³⁷
זכור מדריך, כי החביבים הנתונים
להדרכתך מהוים חלק חשוב של האזרה
לעמיד לב, ותוצאות גדולות מזה
לעמיד העם.
זכור, כי במפעלך האישי בדרך
הכנת הנער לבנין הערץ, לתחית העם,
להגנת המולדת ולכל פרק חשוב וחיוני
של המולדת הכנויה תלוי באופי ההדרכה
שלך באכיונה ובתכנה.
זכור מדריך, כי אין להסתפק בחמר
שנתן והנתן בידך להקנותו לחביביך.
דע כי המדרגה הגבוהה של הדרכה מעולה
זהו מפוש הדרכים. וחפוש בהתמטרות
רבה. כי לא די בהקניית חמר, יש לבשע
בלב החביבים הכרה מלאה, מבוססת,
והכרה חיובית.
על המדריך לבנות בבין אב כזה
שמתוכו ישאב חמר לבנין השקפת החיים
ומפעליהם. ברור כי גם המדריך המנוסה
עוד יתענה רבות בטוב שאלות ומטרות.
אין דרכו טלולה עדיין, לא יחסרו
לו מכשולים מכפניים ומכחוז. אך בתעורו
הריהו יחד עם זה מבקש את תקון עולמו.
אסור שהמדריך יבסס את הדרכתו על
דוגמשיקה בלבד.
מדריך, הזוהר מצעצועים שלה לאורך,
ומקפיות בעבודתך החבוכית. דע, כי
עבודתך דורשת התאמנות יתירה, עין
סקרנה וכוונת, הגיון שליט, מנתח
ופוטק. ורק אז תראה ותוכח כי פרי רב
להדרכתך.

אל תרתע מהתעורות בלתי אסריות,
קשות שיתקפוך שלה מדעת. הדרך הקבועה
והברורה מבשרת את הכוון של עבודתך.
ועקר גדול, סכמ תמיד את כל פרטי
פעולתך החבוכית מתוך שטה. והחלטה
ברוכה בדרכך אם תמלא בתפקידך את
הטדור המופתי, הרכוז המהלט בתורה
החבוכית.
כוון את מצעדיך, גבש את הורטי
הקבוצה להיותה אחידה במחשבות וביכולות,
יחידה מלכדות מתאמת לרוח התנועה.
הטאיות והמאורות שבתנועה שהיו
לנו רק דמומי הכרה פריכים לקבל את
אורם הנכון לקראת העולות של המדריך.
אל תלך בדרך המקטוקים כי רק זכוך
מתנים מכוון וברור בכוח לאולל את
שני הערכין השלם, לגדל את דור
הגאולה. רק מן התנועה הלאומית חיונית
בשגב את מישם כחיותינו וחלומותינו.
ההכרה הממלאת את ילוננו, ההכרה
הלאומית שלותה את כל בן ישראל בכל
אתר ואתר, ובכל דור ודור. רק ממנה
בדלה את התכן החיוני לשתיטת כוחה
קרועה, שטועה, בזויה בגויים, לבנות
את ביתה הנצח. והמדריך הריהו שלב
אחד, ראשון ויסודי של זכוך נער המוכן
לעמד באומץ רוח בשורות מלכדות,
ובמשמעת לאומית לשחרור העם.

ג. הגישה.

ובכן המטרה ברורה, גם האמצעים
והדרכים להגרכתה, אך אין תחיה הגישה
לחביב? הנה זוהי שאלה קרדינלית
(יסודית). בזכוך החביבים על המדריך
להשתחרר מהנחה מוטעית, ומשבליטה,
שהילד הוא בידו כמלך אין חילוני.
מבלי להתחשב בדרישותיו הנפשויות,
בכשרויותיו הגופניות והרוחניות
של החביב. תוריותיו של החביב,
עצמותו הספאית פריכות לשם בטיט
להדרכה. רק אז יוכל המדריך מתוך
גישה יטה כנה וישרה, קבועה וברורה
לעצמו לשמש את הנורה. ¹³⁸
ליצירת הקבוצה החידושית בהדרכתו.
רק אז יעלה בידו ליצור את המבנה הילט
של קבוצה חבוכית לטובת.

המדריך האידיאלי הוא זה שיחד עם הוויכוח יהיה את בנין הקבוצה, יבין את מטו של הילד, וק מדריך המורכב באינטואיציה, במציאת דרכים לשטת עבודתו, ואשר יש לו למצער אפשרויות אלמנטריות למצא את הדרך והטעם אל חבריו העצירים ממנו, יקרה את הוויכוח אליו להבהיר אותו ולשטת בקולו.

מטו האידיאלי של מדריך הוא זה יבין מקים היק בינו ובין הוויכוח. הקשרים הם פנימיים, לבביים, חודר אל עצם הווי של החניך, מכיר את אופיו, ויודע לכוון אותו אל המשמעת, אל הסדר ואל המשקל, אל הרעיון ואל המציפה, מדריך כזה יוכל להחדיר בקבוצה חדות היש.

אך יחד עם זה דרו שהמדריך יהיה אישיות, שיתחמו אליו בכבוד, והנה מהי הדרך ליצירת טפו כזה של מדריך? על המדריך למצא תמיד תשובה לשאלות הוויכוח, לפתר את ספקותיהם, ולהמציא להם דברים חדשים שטרם היו ידועים להם. על המדריך לדעת מראש כי אין לעורר שום ויחה על נושא ואינו ברור לו די צרכו. עליו להטעם מלגצ בענינים שאינם מאוורים לו ושלב ידע לפרטם ולבררם כהוגן כי את הוויכוח אין לרמות ולהביא את דעתם בוטובה בלתי מטמקת, ויחד עם זה אם לא ברור לך דבר אל תטשטש אותו ואל תתחמק מתשובה ברורה אלא יותר נכון אמור גלוי שעוד תחקור על הענין ותענה לעת אחרת. ועוד, על המדריך לעסק בעבודתו הוויכוחית רק בדברים שהם התמצא בהם. מכאן אנו מסיקים שעל המדריך להיות מוכן לקראת כל פעולה, ולעסק בהשתלמות עצמית.

עוד לענין הגיחה, אין לבא לשני החניך בהשפעת מוסר, כזה לא יטיב המדריך בה תכונת המאבק ולא יוכל את רצונו. רצוית, המדריך עצמו צריך להיות הדוגמה לכך. שגיטת המדריך תתגשם בכח העובדות המציאותיות המיוביות והדרכת החניך במעולתו הוויכוחית תכתר כזר המעלחה, את הווי

משמש גם דוגמה, ועל ידי כך יאור אטמוספירה של הכרה חוגגת, על ידי כך יטלול את הדרך בה ילכו בני קבוצתו. וזכרו כי על המדריך להיות אל עמק לבו וחקר בטו של החניך ולהכיר את התרחש בעולמו. אם ברצון המדריך לעורר בחניך התענינות במטו יש לעשות לא מתוך כסיה, כי אם על ידי הסברה והבהרה תושג המטרה. על המדריך להטעם מלמטע על טות הטעימים, הוא צריך להכריע בכח חכמתו ותמיכתו, עליה להחליט ועל החניך לציית לפקודתו כדי למנע מצב בלתי ברור ומטוקטק בנדון. אך אין זה כומר כי יטיל מרות טוטם ללא הגיון וטרם יכרר לעצמו את השאלה הנדונה. והעקר: המדריך יצליח בהדרכתו כשירגיש את כבד האחריות שהעמיס על שכמו הגורל חנוך הוויכוח, כך גם ימצא את הדרך ליצור לא רק יחסים ימים בינו ובין הוויכוח, יחסים של יראת הכבוד והערצה, אלא על ידי כך יהיה להם להישיות. חסיים במוטיב חשוב. ברור שלא תנאלו מכסיונות וזכזכות. ואמיל המדריך האידיאלי יהיה כחוליה, אך הבטיונות יחולו אותו, המבחינה בחיים ילמדו ויורו, ועקר חשוב: לא להרתע ואסור לתת ליאוש לחדור ולקופץ בתוכנו. מתוך טאמציט ומנוך חמושים וראון טוב וכוון תושג המטרה ויגדלו ההישגים. וזכרו שההשתלמות העצמית תיצור את הבטיט להדרכה מופתית.

§=§=§=§=§=§=§=§=§

ב ש ל ט ה ד כ ר י ט
ה ה ד ר כ ה נ ק ב י ת :
ב ה כ ש ר ה , ב א ה כ ה , ב ה כ ב ה
- ו י ש א ו מ ר י ט : א ה
ב י ד י ע ה .

=====

מ ש ר ס ו ח ה ו א י נ ל ח ט
- מ ד ר י ק מ ר ע י ה מ ו ט ר ו
ב ל י ה ר ה .

=====

3. סמון בידים, טקדנות וזלזול.

1. הקשב - יד למעלה במאונך, מצב ממועד.
 2. עמוד - יד למעלה במאונך, מצב קצר (במצב של אליכיה).
 3. קדימה - יד מכוונת לכיוון ידוע.
 4. רוקן - יד מכוונת לכיוון האגרוף פעמיים.
 5. התאסף - ידים לאבריים ושכולות על הזזה.
 6. התפזר - ידים מורמות למעלה ונפנוטם לאבריים.
 7. התאסף סביבי - סבוב היד מעל לראש.
 8. שכבו - הורדת יד מורמה (באלכטון לכיוון ידוע) לכיוון שטח הזדמנה.
 9. התרחקו - בפנוף יד מורמה מושה באלכטון לכיוון ידוע.
 10. התקרבו - בפנוף יד מורמה המושה באלכטון מעל לראש.
 11. שמאלה - סמון היד לאותו כוון.
 12. ימינה - " " " "
 13. סכנה - בפנוף היד מעל לראש עם אות הכוון.
- הערה: לפני כל מתן אות קודמת לו אות ההקטנה.

ב. סמון במוט.

1. משה מחזק באופן אופקי קשתי הידים מעל לראש, מסמן: בראים אחדים מראשי האויב.
2. משה באופן אופקי ומרבע מעלה ומטה, מסמן: רבים מאנשי האויב בראים במרחק גדול מכאן.
3. משה אופקי מונע מעלה מטה במהירות, מסמן: רבים מאנשי האויב בראים מקרוב.
4. משה מחזק בכיוון ישר מעל לראש, מסמן: אין אויב בראה.

ג. משחקי טדה

1. פלישתים עליך: דגל או משפחה. ראש הקבוצה לוחש לכל אחד "גנב במחבואי". ולאחר מהם הוא לוחש "אתה הגנב" וקובע לו מקום מנוסה. תפקיד כלם להטגיה של: יגנב הדגל וראש במקרה שנגנב, לתפס את הגנב והגנב תפקידו להערים, לגנב ולהמלט למקום הקבוע.
2. משחק מארב: התקפה על צופה קטור עיניים, קובעים זמן על כל האבריים להתקרב בזהירות אל הצופה ולנגע בו שרם שהלז הבחין בו על פי הרגשה וקולות, צעדים וכדומה. הצופה בוחן בהרגשה את הצעדים המתקרבים ומכריז בכל מקרה כזה (עמוד), בסמן היד. ראש הקבוצה או ראש הפלוגה קובע את מכוונות הסמון.
3. משחק הצבי והחידים: צידים אורבים לצבי העומד על מקום רט לתפסו. הצבי תפקידו לגלות את מקום מחבואם. כל ציד שהצבי קרה בטור - שבו. בקרה ראש הקבוצה "זמן" נגלים כל החידים ונוכחים מי הצליח להתקרב ביותר כל הצבי, הלה מקבל את תפקיד הצבי.

דוגמאות לפעולות בשכבה הצעירה

והמתבגרת.

צעירים

מתבגרים

- א. 1. תרגילי סדר: הסתדר, חפשים, עמוד נח, יטר טורה, לטתים הפקד, צמדים צר, ימינה, סמאלה, אחורה פנה. 2. פקודות במורס: שקט והקטבה, התאסף, התפזר, 3. שיר לכת. 4. משחקי שדה: א) הערכת המרחק, ב) הערכת הזמן, ג) ציד הארנבות.
- ב. 1. דו"ח על בקרת היומנים, (רה"ק אסף לפעולה האחרונה את היומנים) 2. שיחה על ערך היומן, תפקידו, ויחס האבר הגור. 3. משחקי ספורט.
- ג. 1. חוקת המכבי הצעיר (3 דברות) 2. שיחה וספור בהתאם לשיחה. 3. משחקי ספורט. 4. שירי לכת.
- ד. 1. תרגילי לכת 2. משחקים: יום ולילה, כדור הארבעה, כדור הקפה, מחניים.
- ה. 1. הקראה 2. משחקים: כדור במחבוא, המשלט, כדור עמוד, שעריים.
- ו. 1. משחקי צופים: מספרים מוחלפים, משחקי הקול והמטוס, ים יבשה, ים גלים. 2. 4 רוחות השמים.

סיר הצופים

א.

היה נכון חובתך למלא בפני מכשול רוחך עודד אמצ צופה אמיץ וחזק לא יכשל והיה בן ישר בישראל היה מוכן מוכן תמיד היה מוכן מוכן תמיד היה מוכן להיות בן ישר.

ב.

היה נכון למלא בקטה לכל מי שקטה המסלה אם תוכל לעזר תעזר היה מוכן דברתך לסמר היה מוכן מוכן תמיד היה מוכן מוכן תמיד היה מוכן דברתך לסמר.